

TV 19: Milevsko – Držkrajov – Přeštěnice – Vlksice – Božetice – Sepekov

14–15 km

Doprava

- vlak nebo autobus Písek – Milevsko
- vlak Sepekov – Milevsko – Písek
- autem do Milevska

Popis trasy

Po vystoupení z vlaku použijte MHD k dopravě přes město do klášterního parku Bažantnice. Zde před hřbitovem u kostela sv. Jiljí se setkáte se **zelenou značkou**. Použijete-li linkový autobus z Písku, dojedete s ním do středu města. Asi po 10 minutách dojdete přes náměstí do parku Bažantnice. Když vyjdete od hřbitova, půjdete vpravo po silnici se **zelenou a žlutou značkou**, potom odbočíte ze silnice doleva. Se žlutou značkou se rozejdete u židovského hřbitova, na polní cestě. Doporučujeme odbočit ze zelené značky a dojít napravo k židovskému hřbitovu, který je dobře udržován. Hřbitov byl založen v 18. století uprostřed klášterních pozemků. Podél hřbitova dojdete k lesu, kde se opět setkáte se zelenou značkou. Přes obec Držkrajov a dále půjdeme okrajem lesa Bečov. U osady Mlčkov, dříve nazývané také Vlčkov, je vyvýšenina Vystrkov (593 m), odkud je pěkná vyhlídka k východu, severu a západu. Před vsí Přeštěnice je vrch Strážka (610 m), na mapě je označen jako Stráže. Z tohoto kopce spatříme četné okolní vesnice. Lze vidět až k Táboru, Bechyni, Milevsku, lesy písecké, k Orlíku a k Jistebnici, kostelík Máří Magdalény a při dobré viditelnosti lze spatřit i šumavské předhůří. Od kostela v Přeštěnicích přejdeme na neznačenou silnici, směr Dolejší mlýn, Vlksice. U Dolejšího mlýna se setkáme se **žlutou značkou**, po které, kolem Dolejšího rybníka, dojdeme do Vlksic. Z Vlksic se můžeme vrátit autobusem do Milevska nebo dále pokračovat pěšky. Vrátime se do Dolejšího mlýna. Chceme-li si zkrátit cestu do vrchu přes les Bečov po žluté značce do Sepekova, půjdeme po neznačené silnici – směr Božetice. Půjdeme stále podél potoka Smutná. Za křižovatkou na Božejovice je asi po 1 km dvorec Duškánka zvaný také Toskánka. Dvůr vystavěl měšťan a pražský velkoobchodník Jan Tuskany, který byl v letech 1803–1935 majitelem Nadějkova. Zde se dříve vařila dobrá žitná kořalka a jiné lihoviny. Přes ves Božetice dojdeme po neznačené cestě na zastávku ČD Sepekov odkud se vrátíme do Písku, případně do Milevska.

Popis míst

Bečov – zalesněný vrch, dříve nazývaný Vitanova hora (586 m). Náležel k panství milevského kláštera. Vrchol je nazýván také jako Hradiště, neboť zde prý stávala tvrz. Archeologickými průzkumy nebyla dokázána existence tvrze. Zbývá domněnka podle názvu, že snad v době Vítkovců, kteří sídlili na hradě Skalici u Sepekova, zde mohla stát tvrz. **Božetice** – ves ležící po obou březích potoka Smutná. První zmínka je z roku 1378, kdy Rožmberkové darovali špitálu pro české poutníky v Římě, zřízené císařem Karlem IV., výtěžek z platů ve vsích Božeticích a Oltyni. Ves i s okolními vesnicemi patřila až do roku 1530 Rožmberkům a potom připadla panu Křištofovi ze Švamberka. Nakonec ves náležela milevskému klášteru. Pradávné osídlení podle nalezených popelnic se nepotvrdilo. Ve vsi je kaplička Nejsvětější Trojice, která byla postavena obcí roku 1852. Jihovýchodně od obce, podél dráhy, se doloval kaolín a grafit. Kaplička na návrší západně od obce byla postavena v 18. století.

Držkrajov – je to stará osada ze 13. století, která patřila Rožmberkům. V 16. století připadla obec pod tvrz v Podboří, kde se vystřídalo několik majitelů. V 17. století s panstvím v Opařanech se dostala do držení jezuitské koleje v Jindřichově Hradci a později koleje pražské.

Přeštěnice – obec je položena na vyvýšenině, takže je odtud krásný výhled. Ves se připomíná také pod jménem Přesečnice nebo Přesečnice. Místní osídlení muselo již

TURISTICKÝ VÝLET TV 19

existovat v první polovině čtyřicátých let 15. století, a to dle nálezů mincí a jejich ražeb. Ves patřila dlouhá léta Rožmberkům, a to do roku 1530, kdy byla s jinými obcemi postoupena Švamberkům. Krátkou dobu byla obec v držení milevského kláštera a pánů Hodějovských. V roce 1623 bylo panství rozděleno na 2 díly. Horní díl s Mlčkovem získal řád premonstrátů, dolní díl byl nakonec prodán pražskému měšťanovi a kupci. Škola byla ve vsi postavena v roce 1876. V letech 1881 až 1914 zde jako řídící učitel působil Hynek Fürst, který se těšil všeobecné vážnosti jako obětavý učitel. Ženským ručním pracem vyučovala od roku 1885 Františka Fürstová. Roku 1882 byla před školou zbořena stará kaplička a byla postavena nová, zasvěcená Panně Marii. Obraz Nanebevzetí Panny Marie maloval akad. malíř Jan Heřman z Prahy.

Vlksice – název obce je odvozen od osobního jména Vlksa, tzn. ves lidí Vlksových. Vesnice patřila ve 13. století Vítkovcům, kteří měli sídlo na hradě Skalice nedaleko od Sepekova. První písemná zmínka je z roku 1291 při převodu obce do vlastnictví pražskému biskupovi Tobiáši z Bechyně. Od 14. století do konce 15. století patřily Vlksice místním vladykům. V roce 1470 jeden z vladyků působil v rožmberských službách a stal se purkrabím na Helfenburku. Hájitelné feudální sídlo vzniklo pravděpodobně ke konci 14. století. První zmínka o tvrzi je z konce 15. století při prodeji vsi a poplužního dvora. V roce 1610 zdědil Vlksice Smil Hodějovský z Hodějova. Ten po bitvě na Bílé Hoře odjel i s králem Fridrichem Falckým z Čech a konfiskací mu byly zabaveny i Vlksice. Roku 1621 byl vlksický statek s tvrzí, pivovarem a dvorem prodán Mikuláši Bechyňovi z Lažan. Koncem 17. století získává ves i s tvrzí opat strahovského kláštera. Od té doby byla tvrz používána z převážné části jako sýpka nebo skladiště. Vlksická tvrz je situována při jihovýchodním okraji návsi. Tvrz je jednopatrová, nepodsklepená. Průčelí je renesanční a barokní. Renesanční psaníčka jsou na průčelí směrem k návsi. Při severním nároží se nalézají i drobné ornamenty a zvířecí motivy. Dvě levá okénka v přízemí severovýchodního průčelí mají v parapetech druhotné články gotického ostění. Zadní čelo má barokní portál. Na podélném dvorním průčelí tvoří gotický portálek vstup do pravého krajního prostoru. Ze strany vstupu do tvrze je levá část gotická, pravá část je renesanční nejen v přízemí, ale i v 1. patře. V mladším renesančním období byla tvrz dostavena do dnešního půdorysu. Renesanční přestavba a dostavba byla završena pokrytím fasád psaníčkovou rustikou kolem roku 1674. V tomto období má budova spíše charakter renesančního zámečku. Pozdější barokní přestavba dala budově dnešní vzhled a barokní průčelí. Zadní polovina nad renesančními klenbami byla koncem 17. století přestavěna na dvoupodlažní sýpku. Někdy k závěru 19. století byla dolní část sýpky z části adaptována na obytné místnosti. Mezi budovou a potokem Kačák, kde se říká „na parkáně“, je dosud znatelná terénní vlna s náspem. Při posledním průzkumu zde byly nalezeny zlomky nádob a kachlů většinou z 15. století, ojediněle ze 14. a 16. století.

